

UITSPRAAK

Het College van Beroep voor de Examens van de EUR, hierna: het college, heeft op 18 september 2017 uitspraak gedaan op het beroep van

....., hierna: appellante,

welk beroep was gericht tegen

de beslissing van 18 juli 2017 van de **examinator van de bachelorscriptie** inzake de vaststelling van het cijfer (5.5).

I. Ontstaan en loop van het geding

Appellante heeft bij brief van 8 augustus 2017, door het college op 8 augustus 2017 ontvangen, beroep ingesteld tegen de beslissing van de examinator van 18 juli 2017, waarbij afwijzend is beslist op het verzoek van appellante tot herziening van de hoogte van het cijfer van de bachelorscriptie en het verzoek tot extra herkansing van de bachelorscriptie. Op 29 augustus 2017 ontving het college het verweerschrift. Appellante heeft bij brief van 5 september 2017 gerepliceerd. De examencommissie Erasmus School of Social and Behavioural Sciences heeft bij brief van 14 september 2017 gedupliceerd.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van het college op 18 september 2017. Appellante is ter zitting verschenen. De examinator heeft zich laten vertegenwoordigen door en, respectievelijk lid van de examencommissie en blokcoördinator bachelorscriptie Psychologie.

Ter zitting van het college zijn partijen akkoord gegaan met het voorstel van het college om een nieuw schikkingspoging te ondernemen. Bij brief van 3 oktober 2017 heeft verweerder het college bericht van de uitkomst van deze schikkingspoging. Bij brief van 4 oktober 2017 heeft appellante gerepliceerd.

II. Motivering

1. Appellante heeft in het kader van haar bacheloropleiding Psychologie een bachelorscriptie geschreven. Appellante heeft de bachelorscriptie op 23 juni ingeleverd. De bachelorscriptie werd beoordeeld met een 5,5. Appellante voert -kort samengevat- aan dat zij weinig dan wel onvoldoende begeleiding heeft gekregen van haar examinator bij het schrijven van haar bachelorscriptie. In het beroepschrift heeft appellante uitgebreid en chronologisch het scriptieproces beschreven. Volgens appellante is er gedurende het proces sprake geweest van gebrekkige begeleiding en vertraging door gebrek aan responsiviteit van haar begeleider. Het voorgaande zou hebben geleid tot een laag cijfer; appellante is van mening dat het scriptiecijfer sterk afwijkt van haar bloktoetsgemiddelde (6,99) in Bachelor 3.

Appellante wil graag haar bachelorscriptie herkansen en samen met haar examinator de laatste fouten uit de data-analyse halen. Daarnaast zou zij graag feedback willen op de concept versie omdat groepsgenoten dat ook zouden hebben gekregen. Volgens appellante zouden andere medestudenten meer mogelijkheden en kansen hebben gekregen. Dat zij de enige is geweest die klachten heeft over de begeleiding betwist appellante.

Appellante vindt het onredelijk dat zij geen voldoende resultaat mag herkansen. Als zij haar bachelorscriptie niet of niet volledig had ingeleverd had zij namelijk wel gebruik mogen maken van de herkansing. Appellante voert aan dat zij niet is gewezen op deze mogelijkheid. Daarnaast zou de keuze om de scriptie wel in te leveren zijn gemaakt onder grote tijdsdruk waarbij ook persoonlijke omstandigheden een rol speelden. Verder is appellante van mening dat het mogelijk is om een voldoende resultaat te herkansen en beroept zich op Bijlage IIA, lid 2b3 van het Onderwijs- en Examenregeling 2016-2017 (hierna: OER).

Secundair verzoekt appellante herziening van haar cijfer waarbij haar cijfer gecorrigeerd wordt op basis van gebrekkige begeleiding, aldus appellante. Volgens appellante heeft de hoogte van het cijfer van haar bachelorscriptie grote gevolgen voor haar geplande exchange programme in Australië. Deze kan geen doorgang vinden omdat zij een GPA van 7.0 nodig heeft.

Na de zitting heeft de examencommissie besloten om een herkansing toe te staan en de door appellante op 18 juli 2017 geüploade versie van de bachelorscriptie te laten beoordelen. Appellante betwist dat op deze wijze is voldaan aan haar verzoek tot herkansing omdat er volgens haar een versie van de bachelorscriptie is beoordeeld die zij nauwelijks heeft gecorrigeerd; appellante zou ten tijde van het uploaden nog niet in het bezit zijn geweest van volledig ingevulde feedbackformulieren en ook geen toegang hebben gehad tot de juiste data.

2. De examencommissie betoogt -kort samengevat- dat appellante op grond van Bijlage C lid 2^e Regels & Richtlijnen 2016-2017 en artikel 4.1 lid 5 van het OER 2016-2017 geen voldoende resultaat kan herkansen. Dat de examiner of de blokcoördinator appellante had moeten wijzen op de mogelijkheid om de scriptie niet of niet volledig in te leveren (om gebruik te kunnen maken van de herkansing) betwist de examencommissie; appellante is zelf verantwoordelijk voor de afweging om de scriptie in te leveren en te laten beoordelen bij het eerste inlevermoment. De examencommissie is van mening dat appellante onvoldoende heeft gemotiveerd dat er zwaarwegende redenen zijn om van de Regels & Richtlijnen en de OER af te wijken. De examencommissie voert aan dat het artikel waar appellante naar verwijst met betrekking tot de herkansingsmogelijkheid niet van toepassing is op appellante's situatie. Bijlage IIA, lid 2b3 van het OER is namelijk van toepassing op het cohort 2014-2015. Bovendien gaat het in deze zaak niet om een bloktoets maar om de bachelorscriptie.

De examiner voert aan dat alle studenten dezelfde kansen en begeleiding te hebben geboden. Dat appellante meer proefpersonen dan haar medestudenten heeft getest en daardoor minder tijd had om aan haar bachelorscriptie te werken komt volgens de examiner voor haar rekening; volgens de examiner was het aan de studenten bekend dat er een kleiner aantal proefpersonen kon worden getest en dat gebruik kon worden gemaakt van de data van groepsgenoten. Dat de data te laat beschikbaar waren voor appellante is volgens de examiner een direct gevolg van haar eigen afwijkende planning. De examiner heeft drie weken voor de deadline iedereen opgeroepen om op tijd aan de analyses te beginnen en appellante heeft dit advies, anders dan haar groepsgenoten, niet opgevolgd. Volgens de examiner heeft hij ook geen klachten ontvangen van groepsgenoten van appellante.

De examencommissie wijst op het eigen initiatief en het probleemoplossend vermogen dat tijdens de bachelorscriptiefase van appellante wordt verwacht. Indien appellante twijfel had over het aantal te testen proefpersonen, dan had het op de weg van appellante gelegen om contact op te nemen met de examiner. Dat is niet gebeurd. Ook heeft appellante geen gebruik gemaakt van het aanbod om het eerste deel van de bachelorscriptie te sturen naar haar examiner voor feedback. Had appellante wel gebruik gemaakt van dat aanbod, dan had zij mogelijk de scriptie op een hoger niveau kunnen brengen, aldus de examencommissie.

Dat het cijfer zou moeten worden herzien in verband met de gebrekkige begeleiding betwist de examencommissie. De examencommissie geeft aan geen aanleiding te zien om te veronderstellen dat er een fundamenteel probleem was met de begeleiding. De hoogte van het cijfer is door twee beoordelaars vastgesteld, waarbij er consensus was over de hoogte. Daarnaast zou het cijfer niet aangemerkt kunnen worden als een cijfer dat sterk afwijkt van het blootoetsgemiddelde in Bachelor-3.

Na de zitting heeft verweerder besloten een herkansing toe te staan en de bachelorscriptie die appellante op 18 juli 2017 heeft ingediend te beoordelen. Deze beoordeling heeft niet geleid tot een hoger cijfer. Ondanks de ontvangen feedback zou appellante volgens verweerder niet in staat zijn gebleken haar bachelorscriptie op cruciale onderdelen te verbeteren. De bachelorscriptie is door twee beoordelaars beoordeeld en aan de bachelorscriptie werd weer het cijfer 5,5 toegekend.

3. Het college overweegt naar aanleiding van de gedingstukken en hetgeen ter zitting naar voren is gekomen als volgt.

Het college ziet zich voor de vraag gesteld of verweerder bij afweging van de betrokken belangen in redelijkheid heeft kunnen besluiten de verzoeken van appellante af te wijzen.

Met betrekking tot de beoordeling van een bachelorscriptie merkt het college allereerst op dat een dergelijke beoordeling een discretionaire bevoegdheid is van de daartoe aangewezen examinatoren. De beoordelingsbeslissing van de examiner - aan de bachelorscriptie van appellante werd het cijfer 5,5 toegekend - kan slechts marginaal door het college worden getoetst. Het college heeft na te gaan of de examiner in redelijkheid tot het gegeven oordeel heeft kunnen komen zonder in strijd te komen met een geschreven of ongeschreven rechtsregel of een algemeen rechtsbeginsel.

Vaststaat dat in de Regels & Richtlijnen en de OER is opgenomen dat een bachelorscriptie die met een voldoende resultaat is afgesloten niet kan worden herkanst. Met verweerder is het college van mening dat appellante onvoldoende zwaarwegende redenen heeft aangevoerd om van de Regels & Richtlijnen en de OER af te wijken en een herkansing toe te staan, anders dan die welke in het kader van de schikkingspoging werd besproken, te weten een herbeoordeling van de op 18 juli 2017 geüploadte versie van de bachelorscriptie.

Het college is van oordeel dat appellante door het advies van de examiner om tijdig te starten met de analyses en gebruik te maken van het aanbod van de examiner om tussentijds feedback te krijgen niet op te volgen, een eigen koers heeft gevaren – ook nadat appellante een tweede maal op dit aanbod is gewezen door de blokcoördinator - die voor haar eigen rekening en risico dient te komen. Voorts is het college van mening dat het op de weg van appellante had gelegen om eerder aan de bel te trekken wanneer zij van mening was dat er sprake was van gebrekkige begeleiding door de examiner. Niet gebleken is dat appellante enig gevolg hieraan heeft gegeven.

Met betrekking tot de hoogte van het cijfer is het college van oordeel dat met de door verweerder overgelegde stukken de beoordeling van de bachelorscriptie en de beoordeling van een verbeterde versie van de bachelorscriptie deugdelijk gemotiveerd en transparant is. Voorts heeft het college niet kunnen vaststellen dat de examiner onzorgvuldig hebben gehandeld als gevolg waarvan de beslissing van de examiner geen stand zou kunnen houden. Nu de beslissing van verweerder ook niet op andere gronden voor vernietiging in aanmerking komt, dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

III Uitspraak

Het college verklaart het beroep van appellante ongegrond.

Tegen deze uitspraak kan een betrokkene binnen zes weken met ingang van de dag na die waarop deze uitspraak is bekend gemaakt beroep instellen bij het college van beroep voor het hoger onderwijs te Den Haag.